

Origins: Discovery

Ծագումը: Բացահայտում

A story of human courage and our beginnings

Մարդկային արիության և մեր ծագման պատմությունը

Ծրագրի ամփոփում

Ի՞նչ է «Ծագումը: Բացահայտում»-ը

«Ծագումը: Բացահայտում»-ը մի վիպական պատմություն է, որի իրադարձությունները ծավալվում են մարդկային պատմության մեծագույն հակամարտության ժամանակաշրջանում (Առաջին և Երկրորդ համաշխարհային պատերազմներ): Գիրքը բաղկացած է երեք մասից՝ Մաս 1: *Առանցքի երկրների վերելքը*, Մաս 2: *Ազատ աշխարհի պաշտպանությունը*, և Մաս 3: *Մարդկային էության բացահայտումը*՝ գրված ֆիլմ-եռերգություն ստեղծելու մտադրությամբ: Աշխատանքը կենտրոնանում է հնագույն փոքր, լեռնային մի երկրի՝ Հայաստանի շուրջ, բայց ոչ միայն: Այն նաև անդրադառնում է Ասիայի մյուս հատվածներին, ինչպիսիք են Ռուսաստանը, Հնդկաստանը և Չինաստանը:

«Ծագումը: Բացահայտում»-ը նպատակ ունի այս շատ զարմանալի ու ոգեշնչող պատմությունը հասանելի դարձնել ամբողջ աշխարհի մարդկանց, որոնց մեծ մասը երբեք չի լսել Հայաստանի և նրա դարավոր պատմության մասին: Այն տարբերվում է սովորական հոլիվուդյան թեմաներից՝ չկան սուպերհերոսներ, արնախումներ և մարդագայլեր: Միջազգային տեսանկյունից՝ այն պատուհան է բացում դեպի մի աշխարհ, որի մասին Արևմուտքը գրեթե ոչինչ չգիտի՝ Խորհրդային Միություն և Չինաստան: Այս կերպ Արևմտյան մտածողության հարացույցը շրջվում է գլխիվայր, որպեսզի մարդիկ հասկանան, որ յուրաքանչյուր ոք արժանի է հարգանքի՝ անկախ նրանից, թե որտեղից է նա սերում:

«Ծագում»-ն, ամենայն հավանականությամբ, հայ մշակույթի, պատմության և գոյատևման ամենահիանալի պատմությունն է: Այն պատմվածք է ուսումնասիրությունների և նորարարության՝ բացահայտելով ամենամեծ գիտական հայտնագործությունը. մի պատուհան դեպի մեր ակունքները որպես մարդկային էակներ: Պատմությունը թույլ է տալիս մարդկանց վերադառնալ դեպի հնագույն ժամանակները, ուստի «Ծագումը: Բացահայտում» վեպում կան ակնարկներ, որոնք հղում են կատարում երկրորդ վեպին՝ «Ծագումը: Մարդկության ողիսականը»: Այս պատմությունը նկարագրում է մեր անհավատալի ճանապարհորդությունը հնագույն ակունքներից մինչև քաղաքակրթություն և Հայաստան՝ որպես աշխարհի ամենահին քրիստոնյա ազգ: Ընդհանուր առմամբ, երկու վեպերի հիման վրա հնարավոր է նկարահանել վեց ֆիլմ:

Պատմությունը

«Ծագումը: Բացահայտում» վեպի պատմությունը սկսվում է 1930թ.-ին Խորհրդային ժամանակաշրջանում՝ Հայաստանի Արենի գյուղում կյանքի մարտահրավերների ուսումնասիրությունից: Գյուղացիներից մեկը չի գիտակցում, որ մեծ նշանակություն ունեցող գաղտնիքի կրող է հանդիսանում: 1937թ.-ին կայացրած մի որոշում փոխում է այն անցյալը, որ մենք գիտենք այսօր. սա այլընտրանքային պատմություն է: Թեև սա գեղարվեստական ժանր է, սակայն վեպը բազմաթիվ ուղերձներ է պարունակում՝ կապված ներկա ժամանակաշրջանի հետ:

Երբ 1941թ.-ին Ճապոնիան Առանցքի երկրների իր դաշնակիցների հետ որոշում է հարձակվել Խորհրդային Միության վրա, դա կանխորոշում է Խորհրդային պետության անկումը: Միացյալ Նահանգները չի ներքաշվում պատերազմի մեջ, ինչպես իրականում տեղի է ունեցել, իսկ Առանցքի երկրներն իրենց ազդեցությունը տարածում են ողջ Հյուսիսային Աֆրիկայի, Եվրոպայի և Ասիայի վրա: Առանցքի տերությունները հաղթանակ են տանում Երկրորդ համաշխարհային պատերազմում, սակայն դրա արդյունքում ընդհանուր կապ է առաջանում այն պետությունների միջև, որոնք այլ պարագայում թշնամիներ կլինեին:

Մերը և ողբերգությունը գոյակցում են աշխարհի ամենագեղատեսիլ բնական միջավայրերի և մարդու կողմից ստեղծված մի քանի ամենահայտնի պատկերակների ֆոնին: Սա թույլ է տալիս հնարավոր ֆիլմարտադրողներին ցույց տալ հրաշալի բնապատկերներ, ինչպիսին են Չինաստանի Ջիուզեգու հովիտն ու Մին լեռները և այնպիսի խորհրդանշական վայրեր, ինչպիսին է Պոտալա պալատը Տիբեթում:

Իհարկե, այս այլընտրանքային պատմության սցենարը կարող է անհանգստություն պատճառել որոշ մարդկանց: Սակայն այն գեղարվեստական գրականություն է, և ռուսների մեծամասնությունն էլ համաձայն է, որ դա կարող էր տեղի ունենալ՝ հաշվի առնելով, թե 1941թ.-ի գերմանական «Բարբարոսա» հարձակման ժամանակ որքան մոտ էր Խորհրդային Միությունը փլուզմանը: Ինչևէ, այս գեղարվեստական սցենարը մեծ ակնածանքով է վերաբերվում խորհրդային ժողովրդի հերոսական դիմադրությանը Ստալինգրադի նման վայրերում, երբ տարբեր ազգությունների մարդիկ ուս ուսի պայքարում են գերմանական և ճապոնական բռնազավթման դեմ: Անհավանական դաշինքներ են ձևավորվում: Փոքր երկրները ճակատագրի բերումով ապաստարան են տրամադրում ավելի հզոր երկրների ղեկավարներին: Սա հերոսության և մարդկային գոյատևման մի պատմություն է:

Հակամարտությունն ու մարդկային քաջությունն ընդամենը նախապայման են հանդիսանում մարդկային պատմության կարևորագույն բացահայտումներից մեկի համար: Պատմության մեջ երկու թեմաներ միահյուսվում են՝ հակամարտությունը և հիմնարար հայտնագործությունը, որ բացահայտում է մի մեծ գաղտնիք մարդկային էության մասին՝ պատասխանելով այն հարցին, թե «ինչ է բնագործը»: Փոքր ազգերը կամ հեռավոր համայնքները ներկայացնող հինգ անհատներից յուրաքանչյուրն իր առանցքային դերակատարությունն է ունենում պատմության հանգուցալուծման մեջ: Սա արտասովոր պատմություն է, քանի որ ընդգծում է գիտնականների դերը, որոնք այնքան մեծ նշանակություն ունեն մեր առօրյա կյանքում՝ չնայած ըստ արժանվույն չեն գնահատվում:

Աշխարհը, ինչպես նաև այն, թե ինչպես են մարդիկ հասկանում իրենց մարդկային էությունը, մեկընդմիջտ փոխվել է:

Հեղինակը

Լեն Ուիքսն Ավստրալիայի և Նոր Զելանդիայի երկքաղաքացի է: Նա ամուսնացած է հայուհու հետ՝ Երևանից, և աշխատում է Միավորված Ազգերի Կազմակերպությունում: Ի սկզբանե վեպ գրելու մտադրություն չկար, սակայն Հայաստան՝ Արենի այցելելուց հետո և ոգեշնչվելով Նորավանքը շրջապատող բարձրաբերձ լեռներով, հին հնագիտական քարանձավով, գինով և հայ ժողովրդի մշակույթով՝ ակնհայտ դարձավ՝ կար մի պատմություն, որ արժեր պատմել:

Ավելի քան երկու տարի պահանջվեց վեպը գրելու և անհամար ժամեր՝ ուսումնասիրություններ կատարելու և ստուգելու համար, և այս ամենը կատարվել է՝ խորհրդակցելով Հայաստանի գիտնականների և գիտական հաստատությունների հետ:

Հայոց ցեղասպանություն

Մարդկանց մեծ մասը շատ քիչ բան գիտի Հայաստանի մասին, և, ցավոք, նույնիսկ ավելի քիչ է լսել Հայոց ցեղասպանության մասին: Չնայած նրան, որ վեպը կարևորում է Հայոց ցեղասպանությունը, կարևոր է հասկանալ, որ Հայաստանի մշակույթի և պատմության ավելի դրական կողմերն էլ են ներկայացված, և վեպն էլ «լավ» ավարտ ունի: «Ծագումը: Բացահայտում» նախագծում անդրադարձ կատարելով Հայոց ցեղասպանությանը՝ փորձում ենք դրական արդյունք արձանագրել մեկդարյա ժխտողականության և զայրույթի փակուղուց՝ ընդգծելով դրական, խաղաղ լուծման կարևորությունը, եթե և երբ Թուրքիան ունենա քաղաքակիրթ ղեկավար, ով կճանաչի, ներողություն կխնդրի և կանի փոխհատուցման քայլեր, ինչպես օրինակ՝ Մասիսի վերադարձը վեպում:

Զարգացման ծրագիր

«Ծագումը: Բացահայտում»-ն ունի մի փոքր, բայց շատ կարևոր մաս, որը նկարագրում է չինացիների պայքարը ճապոնական ճնշման դեմ, ինչպես նաև այն նկարագրում է չինացի հերոսներին, ինչպիսին էր Մաո Ցզե Դունը, առավել դրական լույսի ներքո այս պայքարի ընթացքում: Մենք կարծում ենք, որ նման ֆիլմը, Չինաստանի բնության, խորհրդանշական շենքերի իր դրամատիկ պատկերներով և նկարագրվող պատմությամբ՝ նախատեսված բացելու աշխարհի աչքերը դեպի նախկին Խորհրդային Միության և Չինաստանի ժողովրդները, շատ լավ կընդունվի զանգվածային չինական կինոյի ոլորտում, և դրանով իսկ կլինի շահութաբեր հենց միայն այդ հիմքի վրա:

Չինաստանի կառավարությունը կարող է հետաքրքրված լինել աջակցելու նման ֆիլմ-եռերգության արտադրությունը 75-ամյակի հիշատակի նախօրեին՝ համոզված լինելու, որ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի չինական իրադարձությունները չեն մոռացվի, և քանի որ, ամենայն հավանականությամբ, այն կմեծացնի զբոսաշրջությունը Չինաստանում, ինչպես որ դա կլինի Հայաստանում: Ռուսաստանի կառավարությունը, որն ունի լավ հարաբերություններ Հայաստանի և Չինաստանի հետ, նույնպես պոտենցիալ աղբյուր է «Ծագումը» նախագծին աջակցության համար՝ պոտենցիալ ներդրողների գտնելու առումով: Ռուսական մշակույթն ու ռուս ժողովրդի վճռականության ուժն օկուպացիայի տակ նկարագրված են պատմության մեջ:

Պետք է ընդգծել, որ ֆիլմ-եռերգությունը միշտ էլ նախատեսված է եղել օգնելու Հայաստանին ներկա պահին, որն է գրավել զբոսաշրջության և գործարարության հետաքրքրությունը այս զարմանահրաշ երկրի ու նրա ժողովրդի նկատմամբ՝ ցուցադրելով Հայաստանի դրական կողմերը, ինչպիսիք են խոհանոցը, երաժշտությունը, պարը, փառատոները, բնությունը և պատմական կայքերը:

Առանցքային ռազմավարություններից մեկն է հանրահոշակ հայերի կամ «Հայաստանի բարեկամների», ինչպես Ջորջ Քլունին է, ներգրավվածությունը: Օրինակ, Քիմ Քարդաշյանը կարող է ներկայացնել մի յուրահատուկ և հետաքրքիր ռեալիթի հեռուստաշոու՝ ընտրելու գլխավոր աղջիկ և տղա դերակատարներին Սփյուռքից կամ Հայաստանից:

Հասարակական աջակցությունը

Աշխարհում կա մոտ 10 միլիոն հայ (որից 7 մլն-ից ավելին՝ Սփյուռքում), այնպես որ, եթե յուրաքանչյուր ոք տարածի խոսքը «*Օսգլան*» նախագծի մասին, ապա Հայաստանը և Հայոց ցեղասպանությունը «տեսանելի» կլինեն ամբողջ աշխարհում (Ֆեյսբուքյան էջն արդեն ունի 16000-ից ավելի հավանում ողջ աշխարհում): Երևանի պետական համալսարանը հավանություն է տվել աշխատանքին:

650 էջանոց «*Օսգունը: Բացահայտում*» վեպը թարգմանվել է անգլերենից հայերեն, որպես 800 էջանոց գիրք, և այն ամբողջությամբ անվճար հրապարակվել է մեր կայքում՝ <http://originsdiscovery.com>, որպես նվեր հայ ժողովրդին: Ընթացքի մեջ է նաև ռուսերեն թարգմանությունը:

Վեպի օրինակները տրամադրվել են կինոարդյունաբերության ոլորտի ավելի քան 50 ամենանշանավոր առաջատարներին և ականավոր հայերին Հայաստանում, Ավստրալիայում, Կանադայում, Նոր Զելանդիայում և Միացյալ Նահանգներում (Գլենդելը՝ հայերի մի ամբողջ համայնքը, գտնվում է Հոլիվուդի կողքին, Կալիֆորնիայում, և հայերը զգալի դեր են խաղում այդ ոլորտում):

Կինոարդյունաբերություն

Չկա ավելի մեծ ազդեցություն, քան ֆիլմը կամ նույնիսկ ավելին՝ ֆիլմ-եռերգությունը: Նոր Զելանդիան «Մատանիների տիրակալը» եռերգության էկրանավորումից հետո ընդամենը չորս տարում ավելացրեց իր զբոսաշրջային այցերը 50% -ով՝ 1.60 միլիոնից հասնելով 2.35 միլիոնի:

Ծրագրի արգելքները

Առաջընթաց ունենալու համար «Ծագում»-ը նախագիծը պետք է համապատասխաներ չորս կետի.

1. ոգեշնչող ու եզակի պատմության ստեղծում, որը կգրավի ողջ աշխարհի հետաքրքրությունը,
2. գրական ստեղծագործության՝ հավանության արժանանալը և Հայաստանի հաստատությունների և մարդկանց, այդ թվում՝ կառավարության աջակցությունը,
3. աշխարհի լավագույն ֆիլմարտադրողների ներգրավումը, ովքեր հարմար են այս պատմության համար, և
4. ֆինանսական ներդրումներ:

Քիչ կասկած կա, որ աշխարհի մեծագույն հակամարտության ժամանակահատվածում ծավալվող մարդկության պատմությունը, որը թույլ է տալիս հայացք գցել դեպի այնպիսի յուրահատուկ վայրեր, ինչպիսիք են Հայաստանն ու Ռուսաստանը, եզակի է և ոգեշնչող:

Ֆիլմերի պարագայում գրելառճը և նույնիսկ գրելու որակը, որի վրա հիմնվում է ֆիլմը, այնքան կարևոր չեն, որքան պատմությունն ինքը, քանի որ ֆիլմի սցենարը սովորաբար չի հետևում գրքին բառացիորեն, այլ փոփոխվում է՝ համաձայն արտադրողների և ռեժիսորի տեսլականի, որպեսզի համապատասխանի «մեծ էկրանի» բոլորովին այլ ժանրին:

Հայաստանի կառավարությունը տեղեկացված է այս նախագծի մասին Էկոնոմիկայի, Սփյուռքի և Մշակույթի նախարարությունների միջոցով: Ցանկացած լուրջ ֆիլմի հաջողության համար անհրաժեշտ են մի քանի ասպեկտներ, որոնք մենք քննարկում ենք կառավարության գերատեսչությունների հետ.

1. անվտանգություն,
2. հարկային արտոնություններ և ձեռքբազատում ավելորդ ծախսերից,
3. խուսափում անհարկի բյուրոկրատիայից և ցանկացած անօրինական գործունեությունից (այսինքն՝ առավելագույն պարզեցում պետական հաստատությունների կողմից) և
4. ֆիլմի նկարահանման վայրերի հասանելիություն, որոնցից մի քանիսն իրենց բնույթով կարող են խնդրահարույց լինել:

Հաշվի առնելով զբոսաշրջության համար առկա հսկայական ներուժը՝ մենք վստահ ենք, որ Հայաստանի կառավարությունը կաջակցի նման խոշոր ֆիլմի նախագծին, որն աշխարհին է ներկայացնում Հայաստանը: Բացի այդ, քանի որ Հայաստանը սերտ կապեր ունի Ռուսաստանի Դաշնության հետ, ակնկալվում է, որ դա կարող է օգնել Ռուսաստանում ցանկացած արտադրության դյուրացմանը:

Նոր Զելանդիայի մայրաքաղաք Վելինգտոնն աշխարհի լավագույն ֆիլմերի կայացման կենտրոններից մեկն է: Մեր նպատակն է համատեղել այս տաղանդը հետաքրքիր պատմության հետ: Մենք կապի մեջ ենք կինոարդյունաբերության՝ Օսկարի արժանացած առաջատարների հետ, որոնցից մի քանիսի անունները կապված են հետևյալ ֆիլմերի հետ.

«Ծագում»-ը նախագիծը մտահղացումից իրականություն դարձնելու վերջնական քայլը ֆինանսավորումն է: Մենք կողջունենք ներդրումային հետաքրքրությունը Չինաստանից կամ Ասիայի այլ հատվածներից՝ ինչն ավանդական հովիվության կինոստուդիաներից դուրս ընտրության ազատության որոշակի հնարավորություն կընձեռի:

Քանի որ «Ծագում»-ի պատմությունն անդրադառնում է Չինաստանի պատմության կարևոր պատմական պահերին, ինչպիսիք են 19-րդ դարում ծանր գաղութային տիրապետությունը և նվաճող ճապոնացիների կատարած վայրագությունները, օրինակ՝ Նանկինյան կոտորածը, ակնկալում ենք, որ Չինաստանի ժողովուրդը և ղեկավարությունը կարող են մեծ հետաքրքրություն ցուցաբերել ֆիլմի արտադրության նկատմամբ:

Համապատասխան կապեր ստեղծելու դեպքում հնարավոր է, որ «Ծագումը: Բացահայտում» եռերգության զգալի մասը նկարահանվի խոշոր չինական ստուդիայում, ինչպիսին օրինակ՝ Հենգոյան Ուորլդ Ստուդիոսն է:

Հնարավորություն

2014թ.-ի հովիվության տոմսարկղերի հասույթի 6% անկումից պարզ է, որ մարդիկ հոգնել են նույնատիպ պատմություններից, այնպես որ ներդրողը ոսկե հնարավորություն ունի ներդրումներից զգալի հասույթ ստանալ ոգեշնչող, նոր պատմության միջոցով: Բացի այդ, չինական կինոարդյունաբերության արագընթաց աճը նշանակում է, որ ասիական շեշտադրմամբ չինական պատմությունը լավ լույսի ներքո ցուցադրող ֆիլմաշարը կարող է մեծ հաջողության հասնել:

«Ծագումը: Բացահայտում»-ը ոչ միայն եզակի, այլ նաև հզոր, ձգողական ուժ ունեցող պատմություն է մարդկային խիզախության մասին: Գիրքը գրվել է այնպես, որպեսզի տարբեր քաղաքական տեսանկյուններից հավասարակշռված լինի, սակայն այնուամենայնիվ, այն ունի հակասական լինելու հնարավորություն, ինչը դրական կողմ է մարկետինգի տեսանկյունից:

Նոր Զելանդիայից և Ավստրալիայից աշխարհի լավագույն կինոարտադրողներին Ասիայի (որը սովորաբար հոլիվուդյան ֆիլմերում ներկայացվում է՝ որպես աշխարհի հետաքրքրական և բոլորովին տարբեր մաս) հիասքանչ բնապատկերների և պատմության հետ միավորելը մի հնարավորություն է՝ ստեղծելու անմոռանալի (և շահավետ) ֆիլմերի շարք:

Ֆիլմ ստուդիայում ներդրված յուրաքանչյուր \$1-ի նորմալ վերադարձը միջինը \$1.49 է, բայց լավագույն 24 ֆիլմերի համար միջին ինքնարժեքը կազմել է \$194 մլն., իսկ ներդրումների միջին հասույթը կազմել է 650% (\$ 1,270 մլն. դոլար): Ֆիլմարտադրությունն ունի հաջողություններ և ձախողումներ, բայց նույնիսկ առանց շահույթի «*Ծագումը: Բացահայտում*»-ը ուշագրավ դրական ազդեցություն կունենա Հայաստանի, Չինաստանի և Ռուսաստանի զբոսաշրջության վրա:

Առաքելությունը

Ստեղծել երբևէ նկարահանված ամենամեծ ֆիլմերի շարքը՝ օգտագործելով ամենանորարարական տեխնիկական հնարավորությունները տոմսարկղերի հասույթի և հանդիսատեսի արձագանքի առումով, որն արդյունքում կտա հրաշալի փորձառություն և զբոսաշրջության հնարավոր զգալի աճ Հայաստանում, Ռուսաստանում և Չինաստանում:

Տեսլականը

Մարդկային լինելու մասին «*Ծագում*»-ը վեպում հնչող ուղերձների շնորհիվ ստեղծել աշխարհ, որտեղ ավելի լավ կհասկանան մշակութային տարբերությունները և պատմությունը:

Ներդրումները

Այս նախագիծը սկսելու համար անհրաժեշտ նվազագույն նախնական ներդրումները կազմում են 40,000 ԱՄՆ դոլար՝ թրեյլերը ստեղծելու համար, որպեսզի հետագա հետաքրքրություն առաջանա դեպի նախագիծը: Մա կարելի է իրականացնել «ամբոխի կողմից ֆինանսավորման» (քրաուդֆանդինգ) կամ անհատների միջոցով: Մակայն երբ խոսքը վերաբերում է խոշոր ֆիլմեր ստեղծելուն, «Կինոարդյունաբերություն» բաժնում նշված թվերը ենթադրում են լուրջ միջոցներ, որոնք կգերազանցեն 100 միլիոն ԱՄՆ դոլարը: Այս ամենի համար անհրաժեշտ կլինի մշակել ֆինանսական վերահսկողության պատշաճ համակարգ, որը պետք է կառավարել, ինչպես նաև համապատասխան կազմակերպական կառուցվածք:

Ներկայումս ծրագրի ծախսերը սահմանվում են հեղինակի ody-see.com ՄՊԸ-ի շրջանակներում (2007թ. օգոստոսի 6-ին Նոր Զելանդիայի ընկերությունների գրասենյակի ռեեստրում գրանցված ընկերություն (1972075)), որը Չինաստանի Նինբո քաղաքից մանկական կրթական խաղեր արտահանող մի փոքր կազմակերպություն է:

Լրացուցիչ տեղեկություններ

Կայք՝ <http://originsdiscovery.com>

Ֆեյսբուք՝ <https://www.facebook.com/originsdiscovery>

Թվիթթեր՝ @OriginsD

Փոստ՝ 252/1 Vibhavadi Rangsit Road, Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand

Appendix: Key *Origins: Discovery* Excerpts

Origins: Discovery presents many wonderful scenes such as the following:

- Chapter 1: The Courage of Prayer

The sound of beautiful prayer rippled around the ancient Armenian monastery of Noravank. The soulful singing relaxed some of the anxiety of worshippers that had come to celebrate Easter in this clandestine way, away from prying eyes. A pleasant waxy smell of slowly burning candles mingled with the slightly musty odour.

The opening scene is intended to create an impression of religious calm in worship, related to the fact that Armenia is the world's oldest Christian nation. As the scene pans back and upwards from the gentle light of the flickering candles the sound of prayer song is in the background. However, all is not what it seems. High above the worshippers, the devastated Noravank Monastery with no upper portion becomes visible, but it is seen against the backdrop of majestic mountains. We are reminded that the Areni villagers are courageously defying the Communist mantra of atheism.

- Chapter 8: Ndaya's Song

A ramshackle collection of iron and timber buildings, Stanleyville was Ndaya's home, but the jungle was where she felt truly alive. Even the roar from the mighty falls couldn't drown out her beautiful voice, as she sang a traditional African lullaby. The gentle sounds of her melodic voice echoed the story of her own loss in younger days.

"Our father is gone, now we cry for our mother..."

"Who will protect... and watch through the night?"

"Who will be there... to blow out the light?"

"Who will sing my lullaby?"

"Who will hold me when I cry?"

"When I awake, and no one's there..."

"Who will sing my lullaby?"

Ndaya hadn't realised it, but tears were gently welling up as she sang. To her, singing was a way of exorcising some of the demons of her past.

Connected with nature and imbued with talent in many ways, Ndaya is a heroine of such sensitivity that her character reaches beyond the colour barriers that existed at the time. This beautiful scene portrays the simple beauty of the Congo, but recalls the constant worry of loss faced by people in this environment.

- Chapter 9: Luz Long – A Hero the World Forgot

The crowd looked on expectantly, as the American and German athletes matched each other jump for jump, but still Owens hadn't beaten Long's earlier record effort. As he had done countless times before, he dug his shoes in the starting area, and prepared for his

jump mentally. He visualised the jump well before his express speed actually carried him down the track and propelled him off the board.

At that moment the world seemed to move in slow motion. After impacting on the board with his right foot millimetres from the foul line, he thrust both arms and legs together, and soared across the sand. Impacting with both feet simultaneously in front of him, Owens pitched forward until coming to rest on his hands first, then his right knee. It was a new world record of 8.08 metres, and the gold medal.

“You did it! I knew you’d do it!” Long beamed as he was the first to congratulate Owens, still picking himself up from the sandpit where he’d landed.

“You won silver Luz, but I beat you only because of your advice.”

“No, you won by the effort you put into that jump.”

The two athletes posed together for photographs and walked arm-in-arm from the Winner’s Dias. It was a poignant moment, with the symbolical significance not lost on the watching Nazis. Owens knew that it had taken tremendous courage for Long to befriend a black man in front of Hitler. He understood at that moment that not all Germans had Hitler’s extreme views. It was a moment of personal triumph over the divisive politics being peddled in Germany at the time.

Sometimes the greatest heroes are simply doing something that the world should be doing anyway, and in this case it is the true story of an amazing young white German named Luz Long, who helped the famous African American athlete Jesse Owens to win the 1936 Olympic gold medal, to Hitler’s dismay. The courage of Luz Long is a real moment in time that has been largely forgotten, because no one remembers who comes second. But in this scene Luz Long’s courage and sportsmanship in an environment of the most hideous racism is portrayed as a greater triumph than even Jesse Owen’s astonishing feats.

- Chapter 11: The Blitz

Before the closest bomber’s waist gunner could get a bead on the first Spitfire, eight Browning machine guns sent a sheet of metal punching through his He-111 and tore it from the sky. The next bomber’s captain saw the flash of the Spitfire’s wing before it was below his sight. The sound of the Spitfire’s engine – almost a wailing scream – was terrifying to the hunted as the bombers waited for the next pass.

Three more bombers were hit before the chasing Messerschmitt’s 20mm cannons could be brought to bear, and by that time the Spitfires had passed the bomber formation.

The remaining bombers pressed on towards the target, with fighters locked in mortal combat. On home ground with more fuel and radar assistance, the Brits had an advantage defending their skies. Only one bomber got through, and the remaining German fighters limped home. The sound of jubilant cries from the Spitfire pilots crackled across the airwaves. The Battle of Britain witnessed many heroes defending their isolated land.

Ndaya found Marc lying motionless after the dust settled from the single bomb blast. She couldn't see an injury, but his body was obviously broken. She could see it from the angle he had fallen; his blue eyes staring into nothingness. Dust covered his head, so she wiped it gently away in a loving manner from his ashen face and hair. It was a strangely silent horror. She couldn't find the scream of terror in her voice, and just sobbed uncontrollably. The Home Guard were yelling, but she couldn't hear them.

The terror of mortal combat and then the euphoria of victory in the air contrast with the sadness of a victim's passing on the ground. From an almost artificial construct where inanimate machines seem to be battling other machines, to the very personal consequences, this scene is intended to bring home the contrasts in the savagery of war. For Ndaya, the man who hadn't treated her any differently and loved her despite the differences in skin colour in those days of discrimination was cruelly gone. But the anguished sorrow that followed would lead Ndaya to her destiny.

- Chapter 16: The Soviet Anthem

The blare of the orchestral horns, trumpets and trombones, accompanied by cymbals startled everyone as the band started to play the banned Soviet national anthem. Taguhi looked at Galimov next to her. He was smiling broadly. Then she turned her attention to the senior German officers in the premier box overlooking the stage, in fear of their reaction.

Wow, they're going to be upset.

The German officers' faces turned from joy to shock when they realised what was happening. Stülpnagel wore an expression of anger, while Stauffenberg just looked frustrated. The crowd were standing motionless as they had always done for the Soviet anthem, but the look of surprise on people's faces was revealing. No one had expected it, and like Taguhi, they were wondering what the German reaction would be. They would soon found out.

Stülpnagel and Stauffenberg are real historic figures who played a prominent role in trying to turn back the tide of evil within Nazi Germany during WWII. However in this alternative history scene they must act strictly in accordance with the harsh realities of an occupying force, to quell such a challenge to German authority, despite their inner feelings of empathy towards the people. It is an unexpected moment with a range of human emotions: defiance, surprise, wonder, frustration and resignation.

- Chapter 22: Dance of the Fireflies

As the dusk started to cloak the rainforest with darkness after the Sikorsky returned to its nest, the bird song and insect noise quietened. The typically short sunset was a moment of pink hues and then just as suddenly, the colour was gone. The jungle would not be silent for long. Rajesh could hear the calls of monkeys and creatures of the night as the inky blackness provided the ultimate protection for man and beast. Miniature winking lights appeared on the edge of the jungle, dancing to their own tune. As he watched, the fireflies that flew on apparently random paths synchronised their tiny shows of

bioluminescence, like a Christmas tree in the middle of the wilderness. Rajesh couldn't help but be impressed by this beautiful rhythmical display, but he wasn't there to enjoy nature.

In stark contrast to the bloody jungle battle conflict just before, the enchanting dance of fireflies reminds us that like the poppy growing in a muddy battlefield, nature goes on, regardless of mankind's misadventures.

- Chapter 27: Witnessing the German Nuclear Facility's Destruction

Despite the air raid seemingly destroying his work, Kurchatov felt euphoric; a rush of joy. He could see his hated German masters running terrorised from the huge concussions. One by one the bombs erupted, until he realised with horror that the explosions were getting closer. His smile evaporated instantly.

"Umkehren," he yelled at the driver, to escape as fast as possible. As they sped away, he worried about his fellow Soviet scientists that were also there, and who may not have been as lucky as him to escape. It was war; the life of an individual was not as important as the goal.

Russian scientist Kurchatov (a real person) has just arrived at the German nuclear research facility where he'd been forced to work since been captured during the fall of the Soviet Union. In this scene the destruction of the Nazi facility that endangered the world brings momentary joy to him, until he realises that he himself is in danger.

- Chapter 29: The Ultimate Tank Becomes a Tomb

Ishiwara's gamble had only been partially successful. He'd tried to destroy the Germans and gain a treasure needed for Japan's war machine, but it mightn't be enough, as the Nazi's superior technology was slowing his attack. He was certain his ultimate killing machines would prevail, as Volgograd loomed large on the horizon. Slamming open the top turret hatch with a clang to survey the battlefield, something made him glance skyward. It was tiny, almost indistinct. But he instinctively knew that the column of flame that was heading directly toward him from the Henschel Hs-132 diving from above was the end.

Shit.

As he slammed the turret closed he reiterated to himself that he had done it for Japan – to show the Occident which race was superior. His last thoughts were of the home in Western Honshu that he hadn't seen for years. The missile slammed into the top of the turret at a speed of more than a thousand kilometres an hour, devastating the Japanese monster and its eleven crewmen.

Tiger tank crews cheered as they watched the uneven battle, in contrast to the horror of the Japanese soldiers in the other super-heavy tank. They knew they were next, and the tank that had caused destruction all the way from the Urals was now their tomb.

For those that like action and who might be interested in the sort of advanced technology that the Axis could've wielded if they had won WWII, this scene is one of

many for them. But the curious might ask: how is it possible for the two Axis partners to end up fighting each other? It's called an alternative history...

- Chapter 30: An Angel Saves Peter

It only took 15 minutes of frenzied attack for the gulag to be overrun, but the Japanese were not done yet. Peter clutched at his chest as a thunderbolt of pain shot through his body. He had been hit by one of the last few shots that rang out. Lying in a pool of quickly freezing blood on the ice, Peter was near death. The scene above him dimmed and faded, and sounds were muffled. He saw his past, as well as the past of his ancestors. They'd travelled far, hundreds of kilometres across the great ice sheets that spanned the lands in furs, surviving; just, to find a new home, hunting grounds, and tribal territory.

The vision cleared a little. Above him he could make out a pretty lady with green eyes and dark hair that had fallen loosely from her hood. She was doing what she could to stop the bleeding, and speaking in Russian to comfort him.

In this dramatic scene, one of the main characters is near death. He experiences visions he has seen before from ancient history – visions that he has really experienced due to the great secret that will be revealed – genetic memory. But Peter and Taguhi find each other in this horrific moment, as tragedy has miraculously brought them together. She is angelic in appearance to him as she leans over and does what she can to save this man from a foreign land – two people from quite different cultures that will become one.

- Chapter 33: Jharna's Tears

Jharna knew the Taj Mahal had been built by Mughal Emperor Shah Jahan, after the love of his life Mumtaz Mahal had died in childbirth. She held her hand on the marble, gently grasping it, as if the building was alive.

There could be no greater act of love for a lost one. Her eyes welled up with tears, which wet her long eyelashes and rolled one by one down her cheeks. She was overcome by emotion, in recalling her own loss – that of her adoptive father Jeevan.

"Papa, I miss you," she sobbed to herself.

This scene leverages off the astonishing beauty of the Taj Mahal as a legacy of love and touches Jharna, a young woman who as an orphan had been looked after by one of the story's principle characters Jeevan. Now after the passing of her adoptive father Jharna is overcome with thoughts of him while she is alone in a tender moment.

- Chapter 34: Discovery of the Ark

"Remove, please," Taguhi asked the nearest soldiers as she pointed at the wall immediately opposite to the marked stone. Taguhi's heart was pounding so loud she was sure Peter could hear it, standing behind her. A large empty, dark space could be seen as the soldiers removed two stones, sweating profusely from the exertion. The light of her torch pierced the darkness as she peered inside the hole. It shone upon a vessel, covered in dust. But even that veil of ages couldn't hide the glow of gold underneath.

Taguhi couldn't refrain from blurting out her immediate thoughts: "Astvats im."

In front of her, the dream was real. Every hair stood up on her body, and her skin tingled with shock. Abraham let out an audible gasp. It was the greatest treasure, the Holy of Holies – the place that hid the tablets of the Ten Commandments, the Ark of the Covenant.

One of the high points in the story, this beautiful scene completes the nexus between the ancient world and the present, highlights the role of Armenian in the Holy Lands, and verifies the discovery of genetic memory hypothesised by scientists Ndaya and Peter.

- Chapter 35: Lilit's Peace Offering

Reaching up towards Menderes, she held out her hand with the silver locket.

"This is all I have left of my husband. The memory of Artur is here. He died because he had to carry my daughter Taguhi through the desert from Van."

"I'm so sorry...," Menderes said solemnly.

"I want you to have it, Prime Minister."

Menderes had a confused look on his face.

"You've done a wonderful thing today Prime Minister. It is a noble sacrifice when a person can set aside natural prejudices and deeply held beliefs so we can be friends. My husband did not die for nothing if there can be peace between our people."

This scene is the crescendo of drama after the Turkish PM apologies to the Armenian people for the Genocide, and offers Masis back as a token of that recognition of wrong. Emotions swing from the shock of seeing a hated enemy in the Mother Church, to amazement and crying at Menderes' courageous act, to wonderment at what was happening when Lilit (the heroine Taguhi's mother) approaches the PM, to joy as the reality of the moment sinks in.

- Chapter 35: Journey to Masis

He reached out to hold Jharna's hand as snowflakes started to gently fall, covering their jackets. In the distance, Ararat was cloaked in a mantle of white from the winter snows, overlooking Yerevan in the background. Thousands of Armenians were journeying to the foot of the great mountain, in grateful thanks to Turkey they could finally reconnect with Masis. Ararat was now a symbol of peace, not division.

Near the end of the story comes a moment of joy and humanity, in stark contrast to the mindless fighting that had enveloped the planet for more than a decade before this. But it is also a poignant reminder of the divisions that still need to be healed in our 21st century world today, and the message that compromise and understanding bring peace.

- Chapter 36: The Blessing in Areni Cave

A week later, Taguhi and Peter invited Gaspar to join them for a special moment of reflection in Areni Cave. Gaspar looked a little uncertain as he entered the dark cavern,

with its archaeological diggings still in place. There were new passages which had been excavated, exposing pots and other artefacts, which fascinated the hundreds of overseas tourists that now visited this special place.

“I think I’ve been here before, though I know I’ve never actually been here,” he said.

“Ter Gaspar, what do you mean?” asked Taguhi.

“I have this overwhelming feeling that I’ve been here, even though I’ve never visited before you brought me today. It’s the most curious feeling... I think they call it déjà vu.”

Peter smiled. He knew that Gaspar was experiencing something special.

“I believe it might be your ancestors, the people that came here before you.”

“My family have lived here for generations. We don’t know how long ago they came to this land.”

“Our ancestors have left visions of their life within each of us, and so it is with you Ter Gaspar. It’s a connection to your ancient origins, maybe to the dawn of civilization,” Taguhi explained.

“We’re grateful for your light, Taguhi. We’re grateful to you... for reminding us what’s really important within all of us,” Gaspar said.

Areni’s Qahana crossed her in the traditional way, as Peter and Taguhi held hands. Gaspar looked at Peter and Taguhi and blessed them.

“Ast’tso orhnutyuner dzer het.”

The closing scene of the novel is an uplifting moment that connects *Origins: Discovery* with the second novel *Origins: Humanity’s Odyssey*. It also reaffirms the place of religion in Armenian culture, despite the scientific advancements brought by the necessities of war and the discovery of the ability to see back in time.